

LJUBIŠA STANKOVIĆ, redovni profesor Elektrotehničkog fakulteta Univerziteta Crne Gore, redovni član Crnogorske akademije nauka i umjetnosti (CANU), redovni član AINCG.

Ljubisa Stanković, je rođen 1. juna 1960. godine. Osnovnu školu je učio u Murini i Ivangradu. U Ivangradu je završio gimnaziju, kao najbolji učenik u generaciji. Kao srednjoškolac je bio prvi na republičkom takmičenju iz matematike i osvojio zlatnu medalju na smotri omladine tehničkih stvaralaca Jugoslavije.

Elektrotehnički fakultet Univerziteta Crne Gore je upisao 1978. i diplomirao nakon 3 godine i 9 mjeseci. Kao student dva puta je učestvovao na Susretima studenata elektrotehnike Jugoslavije (1980. i 1982.) i oba puta osvojio prvo mjesto iz matematike. Dobitnik je zlatne plakete Univerziteta kao najbolji diplomirani student za 1982. godinu, a te iste godine je bio proglašen i za najboljeg studenta u Crnoj Gori.

Stanković je magistrirao 1984. godine na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu, na smjeru Telekomunikacije. Kao dobitnik Fulbrightove stipendije, boravio je školske 1984/85. na Worcester Polytechnic Institutu, SAD, gdje je položio sve ispite na doktorskim studijama sa najvišom ocjenom A i bio izabran za predavača. Doktorirao je 1988. godine na Elektrotehničkom fakultetu u Podgorici u oblasti prostiranja i zračenja elektromagnetnih talasa.

Stanković od diplomiranja 1982, radi na Elektrotehničkom fakultetu Univerziteta Crne Gore. Zvanju redovnog profesora univerziteta stekao je 1995. godine. Bio je član Jugoslovenske inženjerske akademije, član je Inženjerske akademije Crne Gore, čiji je bio prvi predsjednik. Od 1996. Stanković je član Crnogorske akademije nauka i umjetnosti. U dva mandata bio je izabran na funkciju rektora Univerziteta Crne Gore u periodu, od 2003. do 2005. i od 2005. do 2008. godine. Od 2010. je član Evropske akademije nauka i umjetnosti.

Stanković je objavio veliki broj naučnih radova, od kojih preko 120 u vodećim svjetskim časopisima. Radovi su mu citirani oko četiri hiljade puta, a primjena i razrada metoda koje je on definisao bila je tema mnogih radova objavljenih u najrenomiranijim svjetskim časopisima od strane vodećih naučnika u oblasti obrade signala iz Evrope, Amerike, Australije i Azije. Poznati profesori iz SAD su u svom radu o estimacijama spektra diskretnih signala sve estimatore podijelili u dvije klase od koji su jednu imenovali po tvorcima algoritama za brzu Fourierovu transformaciju, a drugu su predstavili kao varijacije na Stankovićevu klasu estimatora. U dva teksta koje je vodeće svjetsko udruženje u oblasti obrade signala, IEEE Signal Processing Society, objavilo povodom 50 godina postojanja, poimenično su citirani doprinosi Stankovića.

Uz podršku Humboltove fondacije, Stanković je u periodu 1997/98, 1999. i 2002. boravio na Rurskom univerzitetu u Bohumu, u Njemackoj. Pocetkom 2001. je boravio na Tehnickom univerzitetu u Eindhovenu u Holandiji, kao visiting profesor. Više puta je boravio na univerzitetima u Brestu i Grenoblu u Francuskoj, radeći na zajedničkim projektima. Stanković je bio mentor i član brojnih komisija za odbranu doktorata uključujući i doktorate u Holandiji, Australiji, Francuskoj i Indiji, a od ove godine je i visiting akademik na Imperial Collegeu u Londonu. U periodu 2001-2003. naučno-istraživački rad grupe na Univerzitetu Crne Gore, kojom rukovodi prof. Stanković, je podržan od strane Folksvagenove fondacije, SR Njemačka. U periodu od 2003-2013. naučni rad prof. Stankovića, u oblasti obrade radarskih signala, je pomognut i finansiran od strane Ministarstva odbrane, Odjel za istraživanje i razvoj, Vlade Kanade. Intenzivno saraduje na istraživanju sa kolegama iz mnogih zemalja širom svijeta.

Stanković je bio član IEEE Komiteta za teoriju i metode u obradi signala od 2002. do 2008. godine, kao i član Komiteta za Visoko obrazovanje Savjeta Evrope. Stanković je bio jedan od urednika i u

časopisima IEEE Signal Processing Letters i IEEE Transactions on Image Processing. Takođe je bio gost urednik specijalnih brojeva mnogih drugih časopisa koji se bave obradom signala, uključujući i nekoliko izdanja u svijetu uglednog časopisa, koji se štampa u Velikoj Britaniji, IET Signal Processing. Stanković je 1997. godine dobio najvišu nacionalnu nagradu "13. jul". U jednom periodu, sredinom osamdesetih, bavio se umjetničkom fotografijom, gdje je takođe imao zapažena ostvarenja na izložbama u Crnoj Gori i širom bivše Jugoslavije.

Stanković je bio aktivan i u političkom životu Crne Gore. Bio je profesionalni član Predsjedništva Crne Gore (1989-1991), predsjednik Socijalističke partije Crne Gore (1990-1993), predsjedavajući Demokratskog foruma, kao prvog stalnog višestranačkog tijela formiranog 10. januara 1990. uz učešće svih partija i drugih političkih organizacija i udruženja, koji je imao zadatak da stvori zakonske i administrativne pretpostavke za održavanje prvih višestranačkih izbora u Crnoj Gori. Stanković je bio predsjednik Saveza reformskih snaga za Crnu Goru (1990-1992) i kandidat za predsjednika Crne Gore ovog Saveza na prvim višestranačkim izborima održanim 9. decembra 1990. godine. Bio je poslanik u Skupštini Crne Gore (1991-1992) i poslanik u Skupštini Jugoslavije (1992-1996). Stanković je 2010 imenovan na dužnost ambasadora Crne Gore u Ujedinjenom Kraljevstvu Velike Britanije i Sjeverne Irske, ambasadora Crne Gore na Islandu i u Republici Irskoj.

Stanković je od 2008. jedan od urednika u vodećem časopisu u svijetu za obradu signala, IEEE Transactions on Signal Processing. Tokom 2013. godine je u SAD objavio udžbenik "Time-Frequency Signal Analysis with Applications" (668 strana) u izdanju jedne od vodećih izdavačkih kuća u svijetu, Artech House, Boston, SAD, kao i poglavlje od 120 strana u referentnoj monografiji Academic Press Library in Signal Processing, objavljenoj 2013. od strane Academic Pressa, jednovremeno na svim kontinentima.